

anslaas til 100 Kr. om Aaret, er det en Løn, Staten daarligt kan være bekendt at byde sine Arbejdere. Det er nu saaledes, at Lønnen for de faste Arbejdere paa Orlogsværftet er ikke fastsat i Lønrammer, som det har været tidligere i Søværnsloven. Der stod en vis Sum, som skulde fordeles mellem saa og saa mange Arbejdere. Det sker nu ikke længere paa den Maade, idet Beløbet kan fastsættes paa Finansloven, og der er for saa vidt givet Adgang til efterhaanden at forandre Lønningerne efter Tidens Krav. Dette er kun sket i ringe Udstrækning i de senere Aar, men der er altsaa en Mulighed for, at man uden at skulle have fat i Søværnsloven paa ny kan forbedre disse Lønninger. Jeg vil da tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om ikke Kommissionen nu skulde være saa vidt fremskreden med sine Arbejder, at man kan vente, at Finansudvalget inden tredie Behandling kan faa Adgang til at se det Materiale, som Kommissionen har udarbejdet, og som Forsvarsministeren stillede i Udsigt vilde blive forelagt for det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med Sagen, om Arbejdet ikke er saa vidt fremskreden nu, at der foreligger et Resultat, paa Grundlag af hvilket der kan stilles Forslag til Finanslovens tredie Behandling. Skulde det ikke være Tilfældet, vil jeg, da det er nødvendigt, at der sker en Forbedring af disse Folks Kaar, forholde mig ved Finanslovens tredie Behandling at komme tilbage til denne Sag, eventuelt med et Ændringsforslag enten om et fast Lønningstillæg af visse Øre pr. Mand daglig eller et fast Procentstillæg. En Forbedring af Lønnen er uomgængelig nødvendig for disse Folk.

Jeg slutter mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) gjorde, idet han averterede, at denne Sag kunde komme til at koste Penge. Ja, det vil den selvfølgelig, men vil man beskæftige Folk, maa man naturligvis ikke glemme dem, naar der er Tale om at bringe Lønningerne paa lige Fod med dem, der ellers ydes i Øjeblikket. Det vil sikkert koste nogle Penge, men jeg kunde da tænke mig, at der var andre Ting, hvorpaa der kunde spares, hvorom der maaske kommer Forslag i en ikke fjern Fremtid, til Fordel for noget saa nødvendigt som at sætte Folk i Stand til at leve af deres Arbejde. Dermed skal jeg for saa vidt frafalde yderligere Bemærkninger til denne Behandling af Sagen og kun stille det Spørgsmaal til den højtærede

Minister, om Kommissionen er færdig, og om der da til tredie Behandling kan ventes Forslag fra hans Side med Hensyn til dette Forhold.

Forsvarsministeren (Berntsen): Idet jeg takker det ærede Finansudvalg for den Velvillie, hvormed det har behandlet Marineministeriets Budget, skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, da alle de Ændringsforslag, jeg har stillet, ere tiltraadte af det ærede Finansudvalg.

Man har rejst et Par Spørgsmaal ved Siden af Forhandlingen om dette Budget, og det første Spørgsmaal er rejst af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og vedrører Akkumulatorbatteriet i Undervandsbaaden „Dykkeren“, idet det ærede Medlem finder, at det ikke er rigtigt at opføre den Sum, der staaar opført paa Forslaget, 17,500 Kr., paa § 26. Jeg skal da oplyse, at i de Bemærkninger til Flaadens Budget, der ledsagede Kommissionens Flertalsbetænkning, anføres, at der ikke er opført en særlig Sum til Vedligeholdelse af Undervandsbaadens Akkumulatorbatteri, hvorfor Udgiften hertil foreslaas paa § 26 i Lighed med andre tilfældige Udgifter. Da der ikke findes nogen Akkumulatorfabrik her i Landet, som paatager sig Fornyelse af Batterier i Undervandsbaade, og da man ikke den Gang selv sad inde med tilstrækkelige Erfaringer med Hensyn til de nævnte Batterier, afsluttedes der i 1909 paa gunstige Vilkaar en Kontrakt med Akkumulatorfabrikken i Hagen i Westphalen, en Fabrik, der i øvrigt besørger Vedligeholdelsen af Flaadens øvrige Akkumulatorbatterier, og den paatog sig at forny Batteriet for en aarlig Sum af 17,500 Kr., hvilket viste sig at være billigere end at vente med Fornyelsen, til Batteriets Levetid var omme. Disse 17,500 Kr. bleve da opførte paa Budgettet for Aaret 1910—11 paa § 26. Det forrige Ministerium havde altsaa accepteret denne Afgørelse, og dette Beløb vedtoges i Fjor uden Indsigelse fra nogen Side. Jeg finder derfor ingen Anledning til at forandre den Overenskomst, der er sluttet, og den Aftale, der er truffen, og som blev godkendt enstemmigt her i Tinget.

Det andet Spørgsmaal, der er rejst, er Spørgsmaalet om forøgede Lønninger for Orlogsværftets Arbejdere. Det er rigtigt, hvad der er anført, at der om denne Sag er nedsat en Kommission af min Forgænger, Forsvarsminister Krabbe, og naar man nu anker over, at denne Kommission ikke